

סימן כג

להכניס מטתו לבית הכנסת

שרי. וא"כ אף דדינו של המרדכי אמת דלצורך ביהכ"נ שרי לישן שם וכדמוכח במשנה בתמיד, מ"מ להכניס מטתו לשם אסור וכדמוכח בגמ' תמיד הנ"ל דאע"ג דהוי לצורך ביהמ"ק מ"מ אסור להכניס מטתו לשם, וא"כ הוא הדין לביהכ"נ אסור להכניס מטתו שם אע"ג דהוי לצורך ביהכ"נ. וא"כ בהכרח הא דאיתא בב"ב דרב אשי עייל מטתו לביהכ"נ, היינו סמוך לביהכ"נ וכדכתבו התוס' והרא"ש ודלא כהמרדכי. וכל זה כוונת המג"א במה שכתב כדאיתא בתמיד רפ"א. והיינו ששם מבואר דלא כהמרדכי ודו"ק.

ובספר אליהו רבא פליג על המג"א וכתב דכיון שהוא לצורך ביהכ"נ מותר אף להכניס מטתו שם.

ודבריו תמוהים דהא המג"א הוכיח להדיא את דינו ממס' תמיד הנ"ל, ובהכרח דהא דלצורך ביהכ"נ מותר, היינו רק לישן שם ולא להכניס מטתו וכנ"ל. ודברי המג"א ברורים.

שוב ראיתי כדברי בכוונת דברי המג"א בספר מאמר מרדכי סימן קנ"ב אות ג', עיי"ש.

ב"ב ג'. כי הא דרב אשי חזי בה תיוהא בכנישתא דמתא מחסיא סתרה ועייל לפוריא להתם ובתוס' שם הקשו הא בתי כנסיות אין ישנים בהם, ותרצו דלאו ממש לביהכ"נ עייל אלא סמוך לביהכ"נ. וכן כתב הרא"ש. אמנם המרדכי הוכיח מכאן דלצורך ביהכ"נ שרי לישן בתוכו.

וכתב בשו"ע או"ח סימן קנ"א-ד' לצורך ביהכ"נ מותר לאכול ולישן בתוכו, וכתב שם המג"א וז"ל ונ"ל דלא יכניס מטתו לשם כדאיתא בתמיד רפ"א עכ"ל ותמה הגרעק"א שם על המג"א הא מקור הך דינא דשו"ע הוא מהמרדכי שהוכיח כן מב"ב וכנ"ל ושם איתא דרב אשי עייל לפוריא להתם, א"כ מוכח דאף מטתו שרי להכניס לצורך ביהכ"נ.

ונראה ברור בכוונת המג"א דכוונתו בזה להכריע בזה דלא כהמרדכי אלא כתוס' והרא"ש, דהא בתמיד פ"א איתא דזקני בית אב שהיו משמרים בבית המקדש היו ישנים בבית המוקד על רובדים של אבן, ופריך בגמ' שם ואמאי, ליעיילי מיטות אמר אביי לאו אורח ארעא לעיילי מטות לבית המקדש. [יעויין כאן במחצית השקל].

וא"כ מוכח להדיא דאע"ג דלצורך ביהמ"ק שרי לישן שם מ"מ להכניס מטתו לא